

Като ни разказа това, учителя каза: „Като Фарисей има много чловѣци, (както между ученицитѣ, така и между възрастнитѣ), които обичатъ да се хвалятъ, щомъ направятъ нѣкое добро“. Такива хора се наричатъ *горди*. Отъ гордостъ тѣ не забѣлѣзватъ своитѣ грѣшки и си мислятъ, че винаги сж прави въ дѣйстви-яга си и че само другитѣ хора иматъ недостатѣци. Гордитѣ хора не сж полезни нито за себе си, нито за своитѣ ближни“. Учителятѣ свърши разказа си, като ни каза, да се пазимъ отъ гордостѣта и да бждемъ винаги кротки и смирени.

Ний всички внимавахме въ разказа на учителя, а най-много внимаваха новитѣ ни другари. Разказа на учителя толкова много имъ се харесалъ, щото слѣдъ нѣколко дена, ний забѣлѣзахме голѣма промѣна въ тѣхнитѣ отношения къмъ насъ. Тѣ захванаха да се събиратъ чес-